

Lesninger Jesu hjertefest (år B)

1. lesning Hos 11,1.3–4.8c–9 *Hjertet vender seg i meg*

Så sier Herren:

Da Israel var ung, fikk jeg ham kjær, jeg kalte min sønn fra Egypt. Jeg lærte Efraim å gå og tok dem på mine armer; men de skjønte ikke at jeg leget dem. Jeg drog dem med milde bånd, ja, med kjærlighetens tømmer. Jeg stelte med dem likesom bonden som løfter åket fra nakken; jeg bøyde meg ned og gav dem mat.

Hjertet vender seg i meg, all min medynk våkner. Jeg vil ikke følge min brennende vrede, vil ikke legge Efraim øde igjen. For jeg er Gud og ikke et menneske, hellig midt iblant dere; jeg kommer ikke med harme.

Responsoriesalme Jes 12,2–3. 4bcd. 5–6

Omkved: Med glede skal dere øse av frelsens kilde.

Se, han er min frelses Gud, jeg er trygg, jeg frykter ikke.
Herren er min sang, min styrke og min frelse.
Med glede skal dere øse av frelsens kilde.

Takk Herren, påkall hans navn,
gjør kjent blant folkene hans gjerning,
hans store navn.

Lovpris Herren, han har gjort underfulle ting,
gjør det kjent for hele jorden.
Rop av glede og fryd, alle som bor på Sion.
Stor er Israels Hellige i deres midte.

2. lesning Ef 3,8–12.14–19

Å lære å kjenne Kristi kjærlighet som går ut over all erkjennelse

Brødre, til meg, den ringeste av alle de hellige, er denne nåde gitt – å forkynne for hedningene det glade budskap om Kristi uuttømmelige rikdom, og gjøre det klart for alle hvordan Gud nå virkeliggjør dette mysterium: For fra evighet av har det vært skjult i Gud, alle tings Skaper, men gjennom Kirken skal nå «makter» og «myndigheter» i de himmelske regioner få syn for Guds mangfoldige visdom – slik som hans plan var fra evighet av, den som han nå har virkeliggjort i Kristus Jesus, vår Herre. I ham, ved troen på ham, har vi trygg og fri adgang til Gud, i all tillit.

Og derfor er det da jeg bøyer mine knær for Faderen – for ham, etter hvem enhver som kalles «far», i himmelen eller på jorden, bærer sitt navn – og jeg ber ham om ut av sin herlighets rikdom å skjenke dere kraft ved sin Ånd, så deres indre kan bli styrket, Kristus feste bo i deres hjerter ved

troen, og kjærligheten være den grunn dere er rotfestet i. Da skal dere bli i stand til fullt ut å forstå, sammen med alle de hellige, hva bredden, lengden, høyden og dybden er; til å lære å kjenne den Kristi kjærlighet som går ut over all erkjennelse, og, fylt av Gud, tre inn i hans egen fylde.

Halleluja Matt 11,29ab

Halleluja.

Ta mitt åk på dere, sier Herren, og gi dere i lære hos meg, for jeg er mild og ydmyk av sinn.

Halleluja.

Eller:

Halleluja 1 Joh 4,10b

Halleluja.

Gud elsket oss først og sendte sin Sønn som sonoffer for våre synder.

Halleluja.

Evangelium Joh 19,31–37

Han stakk et spyd i siden på ham, så blod og vann fløt ut

Det var en helgaften, og jødene ville unngå at kroppene ble hengende på korsene sabbaten over, så meget mer som det var en særlig høytidsdag. De bad derfor Pilatus om å la benene deres knuse, og få likene tatt ned.

Soldatene kom da og knuste benene først på den ene og så på den andre av dem som var korsfestet sammen med ham; men da de kom til Jesus, så de at han allerede var død; de lot da være å knuse hans ben. Men en av soldatene stakk et spyd i siden på ham, så blod og vann fløt ut.

(Det var en som selv så det, som vitner om det, for at dere også skal tro; og hans vitnesbyrd er å stole på, han vet at det han sier er sant.) Dette skjedde nemlig for at Skriftens ord skulle gå i oppfyllelse: «Ben skal ikke knuses på ham» – og et annet sted heter det: «De skal se på ham som de har gjennomboret.»